

Několik postřehů a vzpomínek veselských farníků u příležitosti jmenování Mons. Vlastimila Kročila novým biskupem českobudějovické diecéze

Především našemu duchovnímu správci ThDr. Vlastimilu Kročilovi gratulujeme k jeho jmenování 13. biskupem českobudějovickým. Dalo se to tušit, protože se mu v poslední době dostávalo různých poct a často odjížděl na pracovní jednání.

Pro Veselí nad Lužnicí je jeho odchod velkou ztrátou, ale pro českobudějovickou diecézi je jeho příchod výhrou. Neumíme si představit lepšího biskupa. Charismatický, nesmírně pracovitý, obětavý, vzdělaný, s citem pro vše krásné, milující Boha i lidi a – což je v dnešní době hodně potřebné a s čím se běžně u kněží neseťkáme – vynikající manažer.

Za těch osmnáct let prožitých ve Veselí udělal neskutečné množství práce a to jak na poli duchovním, tak na poli světském.

Vzpomínáme na začátky jeho působení v našem městě. Farnost byla tak trochu ospalá a on do ní vnesl jiskru, která zapálila. Dokázal být přísný, ale i chápající, spravedlivý a vstřícný. V krátkém čase se rozjely akce, do nichž se podle svých možností zapojila velká část farníků. Z jeho podnětu byla po mnoha letech obnovena činnost chrámového sboru, začal pracovat Fatimský apoštolát, scházela se mládež, všemožně podporoval duchovní rozvoj rodin s dětmi. Využíval i svých zkušeností z dob studii v Itálii – založil v našem městě „neokatechumenátní cestu“, která mnoho lidí, z nichž někteří byli po celý svůj dosavadní život nevěřící, přivedla k praktikující víře, a dokonce z ní vzešli dva lidé zasvěcení Bohu (kněz a řeholní sestra).

Aby rozvoji všech těchto aktivit sloužilo vhodné prostředí, dal do služeb bližních své manažerské schopnosti. Z nehostinného a jen částečně funkčního prostředí vybudoval moderní farní areál. Vrcholem byla revitalizace kostela a jeho okolí, na což se mu podařilo získat grant z EU. Tento areál po svém otevření budil obdiv nejen obyvatel Veselí a jeho okolí či vzdálenějších míst, ale i cizinců, kteří sem zavítali jako turisté nebo návštěvníci kulturních akcí.

Areál také poskytl útočiště lidem, kteří se při povodni v r. 2002 neměli kam uchýlit, a také Moravanům, kteří přijeli pomáhat při likvidaci následků. Soucit s ubohými a podaná pomocná ruka, to je totiž také jedna z vlastností otce Vlastimila. Vždycky vrchovatě naplňoval dvě stěžejní příkázání – milovat Boha a své bližní. Za vše, co pro Veselí udělal, mu byla v r. 2013 udělena Cena města Veselí (za r. 2012).

Podle Bible je důležitým úkolem věřících evangelizovat. To plní P. Vlastimil na víc než 100 procent. Nejen u svých věřících, ale chodí i mezi nevěřící a mnohde z nich zbažil představ o tom, že věřící člověk se stále jen modlí, je přísný, neumí se veselit atd. Otevřel farní areál všem, kteří se z Božích darů chtějí společně radovat. Pohodově krásné jsou poutní obědy na svátek Povýšení sv. Kříže nebo každoroční setkání důchodců, či přátelská odpolední posezení při svatbách, křtech a jiných rodinných událostech. Nezapomenutelný je pohled na dět-

Slavnost Božího Těla ve farnosti v r. 2014.

skou drobotinu, která si hraje na písku, jezdí na koloběžkách, hraje různé hry, které jsou pro ni připraveny.

Pokud někdo z farníků onemocní tak, že je upoután delší dobu na lůžko, otec Vlastimil ho nezapomíná navštěvovat. Je to nesmírná posila pro nemocného, ale také další způsob evangelizace. Farníci pobývající nějaký čas v nemocnici se shodují, že po příchodu otce Vlastimila do nemocničního pokoje jako by se celá místnost prozářila a v tom klidu a míru si někteří spolupacienti uvědomí, že také věří v Boha, chodili do kostela a ke svátostem, a projeví touhu setkat se opět s Ježíšem. Svým charismatem působí i na nemocniční personál.

Každoročně se u nás koná opravdu mimořádná slavnost Božího Těla. V čele průvodu jde hudba, mládež v blatských krojích doprovází baldachýn, pod nímž kráčí otec Vlastimil s monstrancí v pozdvížených rukách. (Obdivujeme ho, že i ve velkém vedru zvládá takto ujít cestu od kostela Povýšení sv. Kříže až do kaple sv. Floriana.) Zastavení a modlitby u čtyř nádherně vyzdobených oltářů a celý průvod městem, to je taky jedna velká evangelizace.

Na popud našeho milovaného kněze byly mládeži adoptovány tři dívky z Indie. Farní mládež se každý rok na velikonoční pondělí oblékne do blatských krojů, prochází městem a zajíždí i do okolních vesnic vykoledovat pro dívky finanční podporu na jejich studium. Vždycky velice úspěšně!

Další akcí, kterou prosadil, je farní ples konaný každoročně před zahájením doby postní. Prostředí je vždy nesmírně milé, rodinné, družně se baví věřící s nevěřícími a těší se zase za rok... A hned po něm následuje maškarní bál pro děti do 12 let. Mládež připraví pohádkový program a pan farář se převlékl svým nenapodobitelným šarmem ve vodníka, kouzelníka či jinou pohád-

kovou bytost. Děti jsou nadšené!

A což farní tábory, které také P. Kročil zavedl, to je další ráj pro děti. Duchovním rájem pro dospělé jsou jím perfektně organizované pouti po celé Evropě.

Aktivít našeho laskavého, předobrého kněze je nepřeberné množství, které nelze v omezeném čase a prostoru všechny představit. Vyučil nás mnohému, ale sám byl garantem. Víme, že ne všechno po jeho odchodu zvládneme. Ale s pomocí Boží nenecháme půdu, kterou tady zoral a dobré zrno do ní zasel, ležet ladem.

Jemu přejeme lavinu Božího požehnání a všechny dary Ducha svatého, aby obstál ve svém novém úřadu, kde to bude náročnější, než u nás ve Veselí nad Lužnicí.

Eva Vachová, Monika Doubravová,
Milena Mrázová

Oblasní setkání Fatimského apoštolátu